

знизити фактор невизначеності при здійсненні діяльності;
використовувати перспективні можливості покращення;
покращувати планування і підвищувати ефективність діяльності;
заощаджувати ресурси;
покращувати взаємини з зацікавленими сторонами.

Базові кроки, що застосовуються в будь-якій ситуації, у будь-якому бізнесі та на будь-якому рівні ієрархії організації при впровадженні процесу управління ризиками, такі:

- Перший крок – навчитися бачити та чітко визначати небезпеки (загрози).

Другий крок – потрібно навчитися створювати профілі ризиків, тобто систематично визначати всі ризики, притаманні об'єкту оцінки.

Третій крок – навчитися визначати, з якими ризиками потрібно працювати насамперед

Четвертий крок – необхідно вміти вибирати і реалізовувати стратегії управління значними ризиками.

П'ятий крок – навчитися розробляти план дій у разі, якщо той чи інший ризик реалізується.

Список використаних джерел:

1. ДСТУ ISO 9000:2015. Системи управління якістю. Основні положення та словник термінів (62656) [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://dnaop.com/html/62656_5.html.

РОЗСЛІДУВАННЯ НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ НА ВИРОБНИЦТВІ: МЕТОДОЛОГІЧНЕ ПІДГРУНТЯ

Фатєєва Л.Ю.

Національний науковий центр «Інститут судових експертиз

ім. Засл. проф. М.С. Бокаріуса

Вихідні передумови. На виробництві нерідко трапляються нещасні випадки в наслідок порушення вимог нормативно-правових актів з охорони праці [1]. Але офіційному розслідуванню підлягають тільки випадки, що сталися з працівниками в робочий час при виконанні посадових обов'язків. Для розслідування нещасних випадків існує відповідна законодавча база, алгоритм розслідування і методологічні підходи до вирішення проблем інженерно-технічної експертизи в галузі охорони праці та безпеки життєдіяльності людини (ч. 1 ст. 272 — 275 Кримінального кодексу України (далі — ККУ) [2].

Постановка завдання. Розглянути методологічне підґрунтя розслідування нещасних випадків на виробництві та схему розслідування.

Результати. Законодавство з охорони праці сприяє полегшенню та оздоровленню умов праці, запобіганню травматизму та професійним захворюванням. Якщо нещасний випадок стався, закон покликаний сприяти виявленню та усунення його причин, а також відшкодуванню шкоди потерпілому. Цій меті слугують норми про розслідування та облік нещасних випадків на виробництві.

Розслідування нещасного випадку — це насамперед виявлення в установленому порядку причин, що призвели до нещасного випадку на виробництві, а облік нещасних випадків — це об'єктивна документальна фіксація кожної такої події.

Розслідування нещасних випадків на виробництві є одним із основних напрямків державної політики у галузі охорони праці.

У галузі охорони праці та безпеки життєдіяльності та розслідування нещасних випадків дослідження проводили такі науковці-судові експерти, як Л. В. Афанасьєв, А. Т. Ашерев, Є. Ю. Белогурова, В. О. Горбенко, О. Ф. Дьяченко, Л. Є. Дузь, В. В. Сабадаш, Е. Б. Сімакова-Єфремян, Н. А. Решетнікова, О. В. Таран та інші.

Постановою Кабінету Міністрів України від 17.04.2019 р. № 337, яка набула чинності 01.07.2019 р., затверджено новий Порядок розслідування та обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві [3].

Дія Порядку тепер поширюється і на осіб, які працюють на умовах цивільно-правового договору або на інших підставах, передбачених законом, фізичних осіб-підприємців тощо.

За повідомленням Мінсоцполітики, Порядок передбачає, зокрема: спрощення процедури оформлення документів, що пов'язують нещасний випадок чи захворювання із професійною діяльністю; визначення вимог до санітарно-гігієнічних умов праці; встановлення строку давності для розслідування нещасних випадків на виробництві; визначення функцій і повноважень Держпраці із ведення обліку аварій, нещасних випадків, гострих і хронічних професійних захворювань та отруєнь і причин їх виникнення.

Схему для розслідування нещасних випадків можна представити у вигляді послідовності певних кроків:

Комісія з розслідування нещасного випадку розподіляє обов'язки між членами комісії;

За обстеженням місця нещасного випадку; опитуванням потерпілого; вивченням технічної, технологічної документації та документації з охорони праці; опитуванням свідків випадку; пояснення керівника робіт визначаються обставини нещасного випадку з яких походить визначення виду події;

Визначаються причини нещасного випадку, відповідальні особи і розроблюються заходи щодо запобігання подібним нещасним випадкам.

Висновки. Таким чином, розслідування нещасних випадків на виробництві, розслідування порушень вимог нормативно-правових актів з охорони праці на підприємствах, проведення судової інженерно-технічної експертизи з охорони праці та безпеки життєдіяльності є обов'язковим, то має місце удосконалення методологічного підходу до вирішення проблем інженерно-технічної експертизи в галузі охорони праці та безпеки життєдіяльності людей на виробництві.

Список використаних джерел

1. Про охорону праці: Закон України від 14.10.1992 № 2694–XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 49. Ст. 668. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12>.
2. Кримінальний кодекс України : Кодекс України від 05.04.2001 № 2341–III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25–26. Ст. 131. URL :<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
3. Порядок розслідування та обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві. Постанова Кабінету Міністрів України № 337 від 17.04.2019 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP190337.html